

حجت‌عبدالملکی:
حواشی ایجاد شده
علیه وزارت کار، طبیعی است

وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی گفت: این وزارتخانه از پرتنصبات ترین وزارتخانه‌های کشور است و حواشی ایجاد شده به دنبال عزل برخی مدیران ناکارآمد طبیعی می‌دانیم. به گزارش توسعه ایرانی، حجت‌الله عبدالملکی در همایش سالیانه اتحادیه جامعه اسلامی دانشجویان بایبان رسانه‌های خارجی در صدد ناامیدی مردم از حاکمیت و دولت هستند، اظهار داشت: مبارزه با فساد در دولت به صورت ویژه مورد توجه است و در حال حاضر مادر حال بررسی بیش از ۳۰۰ پرونده فساد هستیم.

وی با تأکید بر اینکه جوازگرای مهم‌ترین مؤلفه بیانیه گام دوم انقلاب است، اظهار داشت: جوازگرای کم‌نظیری در سطح دولت سیزدهم رخ داد و میانگین سن مدیران به شدت در حال کاهش است. عبدالملکی، رفاه مردم را از دیگر برنامه‌های تحولی و راهبردی دولت عنوان کرد و گفت: رفع موانع تولید و اشتغال در کشور در کنار توجه ویژه به اقبال آسیب‌پذیر به تحقق این امر کمک می‌کند. وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی بایبان اینکه یکی از اقدامات اساسی ما سالم‌سازی نظام مدیریتی وزارتخانه است، تأکید کرد: بخش زیادی از مدیران، مدیران گام دوم نیستند و بر اساس تعهدی که به ریاست جمهوری داده‌ایم باید انقلاقی بوند، کارآمد بوند، پاک‌دستی، فسادستیزی و مردمی بوند را در انتصبات ملاک قرار دهیم.

تعیین دستمزد به صورت یک بار
در سال، وحی منزل نیست

یک فعال کارگری با تأکید بر لزوم افزایش حداقل دستمزد کارگران در سال ۱۴۰۱ پیشنهاد کرد: اعضای شورای عالی کار با توافق یکدیگر بند یا تبصره‌ای در صورت جلسه دستمزد بگنجانند تا چنانچه در شش ماهه دوم سال شرایط برای معیشت کارگران سخت و دشوار شد، دوباره در باره آن تصمیم‌گیری کنند. عبدالله مختاری در گفت‌وگو با ایسنا اظهار کرد: معتقدم چرا باید تقدیر از کارکنان و به‌نسیه روی آوریم، ما می‌توانیم در جلسات تعیین دستمزد، حقوق کارگران را به‌طور واقع‌بینانه و با در نظر گرفتن وضع معیشت خانوار تعیین کنیم.

وی بایبان اینکه در جریان تعیین دستمزد، تورم سال آینده را روی حقوق و دستمزد نمی‌بریم و بر مبنای تورم پایانی سال برای سال آینده کارگران دستمزد تصویب می‌کنیم، افزود: مسلم است باید توری که در این شرایط اقتصادی ایجاد شده، واقع‌بینانه کنیم و چنانچه در آن سوی سال، با تورم افزایشی مواجه شدیم، شرایطی بگذاریم تا دستمزدها ترمیم شود.

این فعال کارگری بایبان اینکه تعیین حقوق و دستمزد یک مرتبه در سال وحی منزل نیست، ادامه داد: در حالت خوشبینانه اگر دولت بتواند تورم را کنترل کند، جای امیدواری است ولی اگر در شش ماهه دوم سال، متورم شدن سبد هزینه معیشت خانوار را شاهد باشیم، لازم است به جهت حفظ قدرت معیشت خانوار های کارگری نسبت به آن در شورای عالی کار تصمیم‌گیری کنیم.

مدیرعامل تأمین اجتماعی:
سهام پرداختی مردم
در نظام سلامت، بالاست

مدیرعامل سازمان تأمین اجتماعی گفت: راهبرد ما در تأمین اجتماعی فعالیت در چارچوب کلی نظام سلامت است. واقعیت از منظر مردم این است که سهم پرداختی توسط بیمار

با وضعیت مطلوب فاصله دارد. ما باید افزایش رضایت‌مندی مردم را به عنوان یک اصل در همه برنامه‌ها مورد توجه قرار داده و متناسب با وضعیت کلان سازمان، برای بهبود خدمت‌رسانی به مردم و استفاده بهینه از منابع موجود برنامه‌ریزی کنیم. به گزارش ایسنا، میرهاشم موسوی افزود: بیش از ۵۰ درصد جمعیت کشور تحت پوشش سازمان تأمین اجتماعی قرار دارد و برنامه‌های مختلف مربوط به حوزه سلامت همچون سطح بندی خدمات، پرتشک خانواده، پرداخت از جیب مردم و سایر مسائل مربوط به ارائه خدمات در مانی در سطح کشور بر بینه شدگان تأمین اجتماعی نیز اثر گذار است و ما باید از زیبایی‌دقیقی از وضعیت موجود داشته باشیم و به سهم خود برای بهبود ارتقای خدمات و دسترسی بهتر مردم به خدمات در مانی تلاش کنیم.

جای خالی سیاست‌های اجتماعی در کشور
کارگران در تله دستمزد

در حالی که به پایان سال نزدیک می‌شویم که وضعیت حقوق کارگران در شرایط بحرانی قرار دارد در حالی که پایه حقوق آنها امسال نزدیک به ۲ میلیون و ۶۵۰ هزار تومان است، خط فقر در ایران در مرزهای بالای ۱۰ میلیون تومانی به سر می‌برد.

«کمال اطهری» کارشناس مسائل اقتصادی به رویداد ۲۴ می‌گوید: تقلیل مسائل رفاه کارگری به دستمزد یک اشتباه بزرگ و رایج در گفتمان حقوقی ایران است. در فقدان سیاست اجتماعی، هیچ حقوق و دستمزدی در هیچ کجای جهان کفاف رفاه حقوق‌بگیران را نمی‌کند. در واقع این سیاست اجتماعی است که امکان این را می‌دهد که حقوق‌بگیران بتوانند با حقوقی که می‌گیرند رفاه پیدا کنند، خصوصاً در مقوله مسکن.

وی ادامه داد: در کشورهای اروپایی دو ضرب جینی حساب می‌شود. یکی ضرب جینی ناخالص که شامل همین موضوع می‌شود و مقایسه آن با سودی است که صاحبان بنگاه‌ها می‌کنند. این ضرب جینی ناخالصی در ایران بین ۱،۷ الی ۱،۸ است که نزدیک به نابربری است. در مورد حساب ضرب جینی هم عدد یک نابربری کامل است.

زمانی که محصول اجتماعی تولید شده در کشورهای اروپایی با سیاست اجتماعی باز توزیع می‌شود، این ضرب جینی به مرزهای برابری کامل می‌رسد و این سیاست اجتماعی عبارتست از باز توزیعی که با سیاست مسکن، اشتغال، بیمه، بهداشت و... انجام می‌شود.

اطهری می‌گوید: در ایران می‌دانیم که بیش از ۵۰ درصد مردم بیمه بازنشستگی ندارند. این نشان می‌دهد که باز توزیع در ایران ناقص است. دولت همواره این زست‌رامی‌گیری که مثلاً پایه

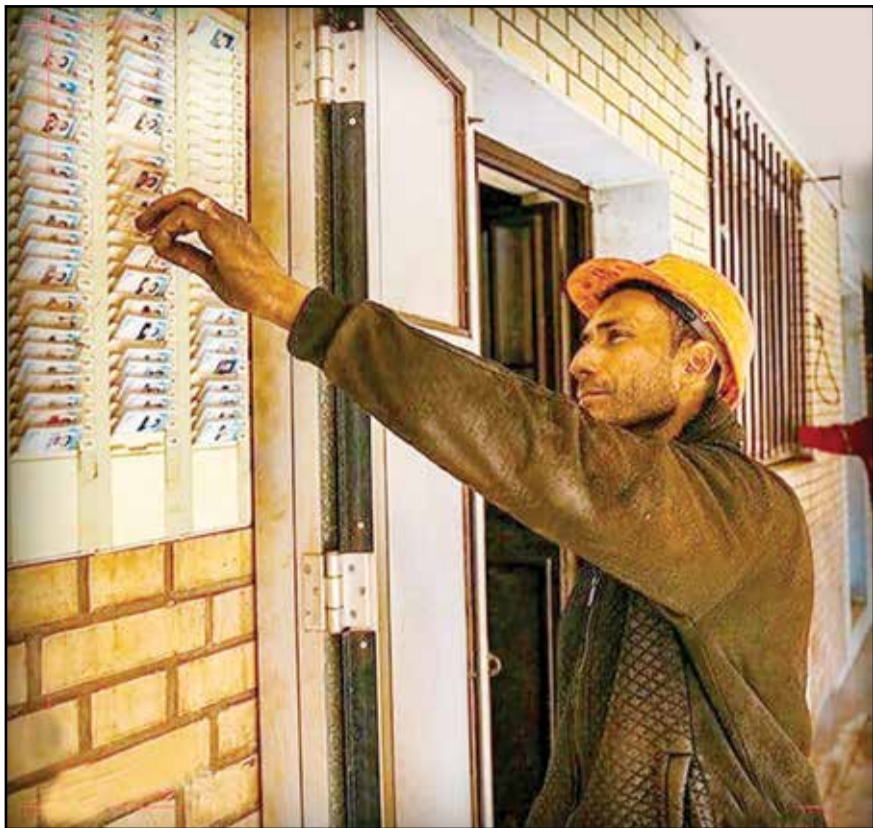
حقوق را ۶۰ درصد بالاتر برده‌ام، در حالی که تورم در عمل همین مقدار است. در موارد دیگر هم پشتیبانی و بیمه وجود ندارد. همچنین سیاست غلط مسکن که باعث بالا رفتن صد درصدی قیمت مسکن در یک سال می‌شود. همه این امور علیه این است که کارگر با دستمزدش بتواند رفاه پیدا کند. این کارشناس مسائل اقتصادی می‌گوید: در پایان هر سال همه به دنبال این هستند که چرا دستمزدها کفاف هزینه زندگی آنها را نمی‌دهد. خوب این به دلیل این است که سیاست اجتماعی وجود ندارد و سیاست اقتصادی هم غلط است. باید با این دید به آن نگاه کرد. در عین حال هر چقدر هم که مزد حقوق‌بگیران افزایش پیدا کند، از سوی مثبت و از سویی منفی است. در اروپا اقدام و حرکت احزاب به سمت باز توزیع است چرا که این ثمرات اجتماعی توزیع شود. در ایران سیاست به گونه‌ای است که طبق آمار سالانه تا ۸۰ میلیارد دلار از کشور خارج می‌شود. به معنای دیگر سیستم به گونه‌ای است که چرخه مبدل را نمی‌چرخاند. ۸۰ میلیارد دلار نزدیک به ۸۰ درصد سرمایه‌گذاری در ایران است و همه ارزش افزوده بخش

در فقدان سیاست اجتماعی، هیچ دستمزدی در هیچ جای جهان کفاف رفاه حقوق‌بگیران را نمی‌دهد. این سیاست اجتماعی است که امکان این را می‌دهد که حقوق‌بگیران بتوانند با حقوقی که می‌گیرند رفاه پیدا کنند، خصوصاً در مقوله مسکن.

صنعت ما ۵۰ میلیارد دلار است. خوب این را در یک اقتصاد ناسالم چگونه می‌تواند توزیع کند؟ وقتی ارزش افزوده‌ای به اندازه کافی تولید نمی‌شود که بتواند باز توزیع شود.

اطهری با بیان اینکه همه مالیات کشور هم از شرکت‌های خصوصی گرفته می‌شود، یادآور شد: کسانی که این ارقام را از کشور خارج می‌کنند به راحتی این کار را انجام می‌دهند بدون آنکه در نظر داشته باشند بخش مولد زیر فشار است. همین مسائل باعث ایجاد تورم شدید است. از همین رو این مقدار حقوق کفاف هزینه‌های حقوق‌بگیران را نمی‌دهد. این کارشناس مسائل اقتصادی می‌گوید: در ایران مازادی وجود ندارد که بخواهیم این را به طبقه کارگر بدهیم. در اینجا موضوع این است که چه‌الگوی توسعه‌های و چه سیاست‌هایی باید اتخاذ شود. این بحثی که هر سال تحت عنوان حقوق و دستمزد کارگران مطرح می‌شود به جای اینکه راهگشا باشد، جهت‌گیری جامعه را نسبت به آن چیزی که باید صورت بگیرد منحرف می‌کند. مانند این می‌ماند که خانه‌ای وجود ندارد اما ما در باره در آن صحبت می‌کنیم! ما ابتدا باید درباره ساخت خانه صحبت کنیم. هر سال هم می‌گویند خوب حقوق کارگران چقدر باید افزایش پیدا کند. موضوع این است که باید چه سیاست اجتماعی اتخاذ شود تا قدرت خرید کارگر بالا برود. این سیاست با همان خانه در ایران ایجاد نمی‌شود چرا که هر سال بحث راه‌بیمین است. حالا چقدر باید افزایش حقوق داشته باشیم. تقلیل پیدا می‌کند و نیرویی باقی نمی‌ماند که بخواهد این سیاست را ایجاد کند.

او ادامه داد: ناراضی‌ای هم که در پی این موضوع ایجاد می‌شود خام است که به آن ایدئولوژی اولیه می‌گویند و یک

بدانیم با کدام پول می‌خواهیم حقوق کارگران و حقوق‌بگیران را افزایش بدهیم، گفت: در اقتصاد رانتی هر چقدر حقوق را افزایش دهیم، تورم به همان میزان بیشتر می‌شود. سال‌هاست به جای اینکه بگوییم چرا این دستمزد افزایش پیدا نمی‌کند، باید دلایلی که مانع این تکرار است؟ خوب این که حساسیت نسبت به طبقه کارگر نیست. این یک بحث نشدنی است و کسانی که این مباحث را راه می‌اندازند فکر می‌کنند می‌خواهند به طبقه کارگر کمک کنند. تدوین الگوی جایگزین و ارائه آن به جامعه می‌شود حمایت از کارگر دولت که این کار انجام نمی‌دهد. خوب وقتی این کار را نمی‌کنیم، مجموع تولید ناخالص مابه‌حدی نیست که بتواند دستمزد حقوق‌بگیران را افزایش دهیم.

باید الگوی توسعه‌ای و سیاست‌های لازم پیگیری شود. این بحثی که هر سال تحت عنوان دستمزد کارگران مطرح می‌شود به جای اینکه راهگشا باشد، جهت‌گیری جامعه را نسبت به آن چیزی که باید صورت بگیرد، منحرف می‌کند

ما تضمین بدهد. کجای جهان تا به حال تضمین داده‌اند که شما می‌خواهید تضمین بگیرد؟ چه کسانی این حرف را می‌زنند؟ همان افرادی که ۸۰ میلیارد دلار سرمایه را از کشور خارج می‌کنند. باید بحث را روی این مقولات بیابیم. اطهری با بیان اینکه اساساً باید

واکنش‌گریزی است که در هر آدمی وجود دارد و می‌گوید به من این مقدار پول بدهید. این واکنش‌گریزی این را به همراه دارد که یک نفر می‌گوید من پول نفت را سر سفره می‌آورم که همان پوپولیسیم است. این روند خطرناک است و در همه کشورهای دنیا وجود دارد. در ایران نیز مدت‌هاست که این بحث مطرح است. به جای اینکه به اصل موضوع یعنی موضوع این است که باید چه سیاستی اتخاذ شود تا قدرت خرید کارگر بالا برود. این سیاست با همان خانه در ایران ایجاد نمی‌شود چرا که هر سال بحث راه‌بیمین است. حالا چقدر باید افزایش حقوق داشته باشیم. تقلیل پیدا می‌کند و نیرویی باقی نمی‌ماند که بخواهد این سیاست را ایجاد کند.

چشم‌انداز معیشتی ایجاد شده برای کارگر، مخالف سیاست‌های نظام است

فرزند اسرمایه جدید یا عاصی دست آینده تلقی می‌کند، دیگر وجود ندارد و در ذهنیت افراد به فرزندان به چشم هزینه‌خور نگریده می‌شود. قرائی مقدم با اشاره به این نکته که «ذهنیت گروه‌های اجتماعی مختلف درباره فناوری‌های به کار رفته در تولید و اتوماسیون بیشتر فرآیندها در تولید شهری و روستایی، هم‌زمان شاهد دو اتفاق در جوامع بودیم؛ اولی مهاجرت نیروی کار مازاد از روستاها به شهر و دومی کاهش نیروی کار لازم برای کار در واحدهای تولیدی و خدماتی در شهر. این تحول درباره نسبت جمعیت و اشتغال باعث شده که ما نه تنها با بحران کمبود نیروی کار مواجه نباشیم که در کنار سایر بحران‌های اقتصادی این دو اتفاق باعث افزایش جمعیت بیکار کشورها (به نسبت جمعیت) هم شده است.

کرد: هیچ آماری دال بر اینکه کارگران شهرهای بزرگ در ایران بیشتر به سمت تشکیل خانواده و فرزندآوری رفته‌اند، وجود ندارد. آنجا که ساختار اشتغال و ساختار شکل به کارگیری نیروی کار در واحدهای تولیدی و بنگاه‌های خدماتی و سایر نهادهای اقتصادی دچار تغییرات عمده شده، لذا آن دیدگاه سنتی که هر

افراد نسبت به آینده» که در ایران نیز طی چند دهه اخیر با تحول در هم مواجه بوده‌ایم. وی گفت: در ایران سیاست‌های کلی نظام همسوی با بحث افزایش جمعیت است ولی کارگران ایران مانند کارگران قبل از انقلاب یا حتی ۲۰ سال گذشته نیستند، بلکه از نظر سطح تحصیلات و همچنین نسبت آنها با روابط شهرنشینی کاملاً دچار تغییر شدند. افزایش سطح سواد و دانش و دسترسی همگانی به شبکه‌های اجتماعی موجب شده تا انتظارات گذشته از زندگی دیگر وجود نداشته باشد و خانواده‌ها و افراد عضو این قشر اساساً استاندارد متفاوتی را برای فرزندان آینده خویش در نظر بگیرند که این استانداردها ذهنیت‌ها و انتظارات جدید مانع از آن شده که بیشتر کارگران جوان ما تمایل به زاد و ولد بیشتر و گاه حتی تشکیل خانواده داشته باشند.

این استاد دانشگاه با نقد برخی رویکردهای جامعه‌شناختی موجود در ایران که معتقدند فقر باعث تمایل بیشتر به فرزندآوری می‌شود، تأکید

یک استاد دانشگاه با اشاره به اینکه سیاست‌های مطرح شده برای افزایش جمعیت، نمی‌تواند در شرایطی که چشم‌انداز آینده برای کارگران تیره و تار است، اهمیتی داشته باشد، گفت: اگر به فکر تأمین و بهبود شرایط زندگی و چشم‌اندازهای زیست آنی همین جمعیت موجود باشند، خواهند دید که مسأله جمعیت هم به سمت تعادل خواهد رفت.

«مان‌الله قرائی مقدم» جامعه‌شناس و کارشناس مسائل جمعیت در این رابطه که «آیا دهک‌های پایین درآمدی به دلیل فقر تمایل بیشتری به زاد و ولد دارند و آیا این ذهنیت سنتی در میان کارگران و حقوق‌بگیران دارای درآمد پایین همچنان وجود دارد؟» پاسخ داد: جامعه ایران و به خصوص اقشار فرودست و کارگران در چند دهه اخیر تغییرات ذهنی زیادی داشته‌اند. در زمینه زاد و ولد، تشکیل خانواده و افزایش جمعیت نیز دو متغیر اساسی عبارت است از «ذهنیت گروه‌های اجتماعی به زاد و ولد» و دیگری «چشم‌انداز اجتماعی موجود در میان

جمعیت کارگر روستایی کاهش یافته و سپس کارگران صنعتی نیز به مرور کاهش پیدا می‌کند و به کارگران خدماتی افزوده می‌شود. در این میان چشم‌انداز اجتماعی کارگران ماهر حوزه خدماتی و شهری و همچنین صنعتی روز به روز برخلاف سطح آگاهی و انتظار ایشان ضعیف می‌شود، یعنی چشم‌انداز کارگران درباره اموری مثل تورم، مسکن و هزینه‌های زندگی روز به روز تیره و تاریک می‌شود و در این میان کارگران با مشاهده حجم بالای جمعیت بیکار و مازاد نیروی کار به نسبت تقاضای کار، نمی‌توانند باور کنند که رشد جمعیتی ممکن است با عدم فرزندآوری منفی شده و تبعات ناگواری برای کشور داشته باشد.

این جامعه‌شناس افزود: در عموم جوامع دیده شده که اگر کارگران به حرکت در بیایند، کل جامعه به حرکت می‌افتد و این بخش از جامعه پیشران سایر تحولات اجتماعی جوامع مدرن است. در این شرایط وقتی همین بخش از جامعه حتی در پایین‌ترین سطح از مطالبات خود که تأمین پروتئین و کالری است، دچار مشکل جدی است، اساساً نمی‌تواند چشم‌اندازی در ارتباط با تأمین مسکن و مایحتاج ضروری برای افزایش و باز تولید جمعیت داشته باشد.

این جامعه‌شناس افزود: در عموم جوامع دیده شده که اگر کارگران به حرکت در بیایند، کل جامعه به حرکت می‌افتد و این بخش از جامعه پیشران سایر تحولات اجتماعی جوامع مدرن است. در این شرایط وقتی همین بخش از جامعه حتی در پایین‌ترین سطح از مطالبات خود که تأمین پروتئین و کالری است، دچار مشکل جدی است، اساساً نمی‌تواند چشم‌اندازی در ارتباط با تأمین مسکن و مایحتاج ضروری برای افزایش و باز تولید جمعیت داشته باشد.

رئیس کانون عالی بازنشستگان تهران:

افزایش عیدی مستمری‌بگیران، امسال بسیار ناچیز بود

علی دهقان کیا در گفت‌وگو با مهر درباره زمان پرداخت عیدی به بازنشستگان و مستمری‌بگیران گفت: قرار است جلسه‌ای در این خصوص برگزار و اعتبار مورد نیاز برای پرداخت مستمری‌ها و زمان دقیق واریز مشخص شود. دهقان کیا گفت: سال گذشته یک میلیون و ۵۰۰ هزار تومان به عنوان عیدی برای بازنشستگان در نظر گرفته شد که امسال این رقم بسیار کم افزایش یافته و به یک میلیون و ۶۰۰ هزار تومان رسیده که البته ۴۰۰ هزار تومان به ازای همسر و ۱۵۰ هزار تومان نیز برای هر فرزند تحت تکفل به این مبلغ اضافه می‌شود.

رئیس کانون عالی بازنشستگان تهران گفت: مبلغ عیدی که برای بازنشستگان در نظر گرفته شده بسیار ناچیز است و با توجه به شرایط بد اقتصادی، پاسخگوی هیچ‌یک از نیازهای آنها نیست.

وی با اشاره به اینکه در حال سه میلیون و ۵۰۰ هزار بازنشسته تحت پوشش سازمان تأمین اجتماعی هستند، گفت: به اغلب بازنشستگان همان یک میلیون و ۶۰۰ هزار تومان اختصاص پیدا می‌کند، چرا که بسیاری از آنها بازمانده، مستمری بگیر و تنها هستند. رئیس کانون عالی بازنشستگان تهران تصریح کرد: سال گذشته علاوه بر یک میلیون و ۵۰۰ هزار تومان، یک میلیون و ۲۰۰ هزار تومان نیز برای همسران سازی به بازنشستگان پرداخت شد و امسال نیز با توجه به وضعیت معیشتی مردم قصد داریم رانیزی‌های لازم را برای اختصاص حداقل همان